

Kontrollen af, om finansieringsinstituttet opfylder betingelserne for at anvende reglerne om fradrag for de regnskabsmæssige nedskrivninger og hensættelser, foretages af skattemyndighederne i forbindelse med selskabets ligning.

Finansieringsinstitutter, der vælger at anvende reglerne om fradrag for de regnskabsmæssige nedskrivninger og hensættelser, foreslås samtidig omfattet af den særlige hensættelsesafgift, som er pålagt penge- og realkreditinstitutter. Dette bidrager også til at sikre ens konkurrencevilkår. Afgiftsbetalingen betyder, at der sker en halvering af rentefordelen som følge af, at nedskrivninger og hensættelser kan fradrages på et tidligere tidspunkt end det, der følger af skattelovgivningens almindelige regler.

I lov nr. 911 af 16. december 1998 om hensættelser i penge- og realkreditinstitutter m.fl. er det fastsat, at tidspunktet for lovens ikrafttræden vil blive fastsat af skatteministeren gennem udstedelse af en bekendtgørelse. Baggrunden er, at loven ikke kan sættes i kraft før den er godkendt af Kommissionen. Da godkendelsen nu foreligger, foreslås ikrafttrædelsesbestemmelsen ændret, således at lov nr. 911 af 16. december 1998 træder i kraft den 1. januar 2004. De ændringer til loven fra 1998, der er indeholdt i nærværende lovforslag har samme ikrafttrædelsestidspunkt, dvs. 1. januar 2004.

Hensættelsesafgiften betales af saldoen på hensættelseskontoen pr. 1. januar i afgiftsåret. Da reglerne om finansieringsinstitutternes adgang til at vælge reglerne om fradrag for de regnskabsmæssige nedskrivninger og hensættelser træder i kraft den 1. januar 2004, vil der tidligst kunne opstå en saldo på hensættelseskontoen pr. 1. januar 2005 og dermed kan der tidligst blive tale om betaling af hensættelsesafgift i 2005.

4. Afkortning af kredittid

Som led i finansieringen af udvidelsen af reglerne om kreditinstitutters fradrag for nedskrivninger og hensættelser, foreslås det at afkorte kredittiden for pensionsinstitutters indbetaling af afgift i forbindelse med udbetaling m.v. af kapitalpensioner og kapitalforsikringer samt ved ophævelse af en pensionsordning i utide. Ligeledes foreslås betalingsfristen for pensionsafkastskatten i ophævelsesåret afkortet for ordninger i pengeinstitutter.

Pensionsinstitutterne skal i dag indbetale afgiften senest 1 måned efter, at instituttet har fået kendskab til afgiftspligten, hvilket typisk sker i forbindelse med udbetalingen af pensionsbeløb til pensionsejeren. For ordninger, der ophæves i et pengeinstitut, skal der

samtidig indbetales skyldig pensionsafkastskat. Denne kredittid foreslås i begge tilfælde nedsat til 3 hverdage (bankdage). Den samme kredittid foreslås anvendt, når der skal indbetales et beløb til staten ved udbetaling af en ordning i de tilfælde, hvor fradragene efterfølgende indkomstbeskattes. Den gældende kredittid er i disse tilfælde 3 måneder.

De gældende kredittider er lange i forhold til kredittiden på andre områder, uden at der er særlige forhold, som begrundet så lange frister. Beregning af skyldig afgift og skat m.v. foretages af pensionsinstituttet, og opgørelsen sker typisk i forbindelse med selve udbetalingen. Pensionsinstituttet tilbageholder i dag beløbene indtil »forfaldsdag«, hvilket for eksempel betyder, at afgiften tilbageholdes 1 måned efter udbetaling til kunden.

Med 3 dage sikres pensionsinstituttet tid til at afslutte den fornødne administration, idet sagsbehandlingen ikke i sig selv kan begrunde et senere betalings-tidspunkt for beløb til staten i forhold til udbetaling af pensionsopsparing til borgeren.

I få tilfælde indtræder pensionsinstituttets pligt til at indbetale afgift ikke som følge af, at der sker udbetaling til kunden, men i stedet som følge af, at pensionsinstituttet får kendskab til den afgiftsudløsende handling. Dette er f.eks. tilfældet, når der sker pantsætning af en pensionsordning. I sådanne tilfælde foreslås kredittiden på en måned fra kendskabstidspunktet bevareret.

Lovforslaget vedrører de tilfælde, hvor der opkræves en afgift efter pensionsbeskatningsloven. Det drejer sig om kapitalpensioner og -forsikringer eller lignende engangsydelser, hvor udbetalingen er pålagt en afgift på 40 pct., samt pensionsordninger, der ophæves i utide, eller hvor lovens betingelser ikke længere er opfyldt. I disse situationer udgør afgiften 60 pct. Herudover omfatter forslaget også de tilfælde, hvor der ved en ophævelse af ordningen skal indbetales 60 pct. til staten i forbindelse med en efterfølgende indkomstbeskatning af de for meget foretagne fradrag for eksempel som følge af, at præmieindbetalingerne bortfalder.

Ved udbetaling fra en fradragsberettiget pensionsordning sker der normalt indkomstbeskatning, og sådanne ordninger berøres ikke af lovforslaget. Hvor de løbende udbetalinger modtages af personer, der ikke er indkomstskattepligtige i henhold til § 20, stk. 1, nr. 1, 2 og 4, eller hvor beskatningen efter de pågældende bestemmelser bortfalder, vil ordningerne dog være omfattet af lovforslaget.

Når en ordning ophæves i løbet af indkomståret, skal der samtidig i pengeinstitutterne ske en opgørelse for